

Full diocesà

23 de febrer del 2020

p4 – Presentació del llibre del bisbe Lasala a Castellnou de Seana

p6 – Congrés de laics: quatre itineraris per al nostre temps

«Estimada Amazònia»

A més de resoldre la qüestió del celibat sacerdotal sense obrir la porta a l'ordenació d'homes casats, l'exhortació apostòlica del Sant Pare, *Estimada Amazònia* recull molts altres temes importants per a la regió i per a tota l'Església.

El Papa insisteix que els sagraments han de ser accessibles i lamenta que la presència de l'Església a l'Amazònia no sigui suficient, segons publica Rome Reports. Per això, convida a reforçar el paper dels laics abans que impulsar el sacerdoci d'homes casats o clericalitzar el paper de la dona amb el diaconat femení.

L'exhortació apostòlica subratlla que els pobles de l'Amazones tenen dret al fet que se'ls anunciï l'Evangelí. Diu que, en cas de no

fer-ho, «cada estructura eclesial es convertirà en una ONG més».

En el tema de la inculturació, Francesc és clar i demana de no qualificar com a «superstició o paganisme algunes expressions religioses que sorgeixen espontàniament de la vida dels pobles». Diu que «és possible recollir un símbol indígena sense qualificar-lo necessàriament d'idolatria». Demana que s'eviti colonitzar culturalment la regió, «ans ajudar que ella mateixa tregui el millor de si».

D'altra banda, el Papa convida aquests pobles a protegir-se d'una invasió cultural, però sense caure en «un indigenisme completament tancat, que es negui a tota forma de mestissatge».

(Continua a la pàgina 6.)

«Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen»

Diumenge VII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre del Levític

El Senyor digué a Moisès: «Digues a tota la comunitat dels israelites: sigueu sants, perquè jo, el Senyor, el vostre Déu, sóc sant.» No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor. Reprèn els altres, si cal; així no et faràs responsable del seu pecat. No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo sóc el Senyor.»

(19,1-2.17-18)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.

(Salm 102)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Esclat diu: «Fa caure els savis en els seus propis paranys.» I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum.» Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.

(3,16-23)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent." Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra. Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dona-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dona a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar. Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us

dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saludeu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»

(5,38-48)

«Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres.»

Acompanyar a la fe

Joan Mir Tubau, prev.

Adoctrinar o acompanyar? Una pregunta per a predicadors, mestres cristians, catequistes i per a tot cristià que es dedica a la transmissió i a l'educació de la fe. L'evangeli d'avui és un exemple lluminós de com Jesús acompanya una dona samaritana a abraçar la fe, sense adoctrinar, respectant la llibertat.

L'escena és sorprenent: Jesús i una dona samaritana, pertanyents a dos pobles enemistats, es troben a la vora del pou de Jacob i enceten un diàleg que tindrà el seu punt culminant quan Jesús dirà a la dona: «El Messies sóc jo, que parlo amb tu.»

D'entrada, no hi ha sintonia: Jesús demana aigua a la samaritana, però ella no entén de quina aigua li parla. Ella pensa només en l'aigua material que li pot apagar la set i estalviar-li el pes feixuc d'haver de treure aigua del pou.

Però Jesús no deixa passar l'ocasió per a evangelitzar. A través del diàleg, li obrirà els ulls a la fe i a la conversió: Jesús li recorda la seva vida, li parla d'adorar Déu Pare en esperit i en veritat i, finalment, se li dona a conèixer com el Messies. A més de l'aigua del pou —bé preuat i imprescindible—, hi ha una altra aigua que apaga la set de plenitud, de bondat, de veritat... que tots portem en el cor. És la que dona Jesús.

L'escena es clou amb un gest missioner: la samaritana convida la gent del seu poble a acostar-se a Jesús. Qui descobreix Jesús sent una necessitat irresistible de donar-lo a conèixer.

La imatge

Dues maneres de relacionar-se amb els altres: o amb ganes de vèncer-los o amb la possibilitat de perdre. O fas passar la teva, o agafes la traça del Senyor crucificat. Ben mirat, només acabes guanyant si pots donar fruit. La gent que ha deixat petjada no ho ha fet per la imposició, sinó per la donació.

La paraula del Senyor és una invitació a canviar, que vol dir vèncer-se a un mateix.

El triomf de la fe (1876). Eugene Thirion

Agenda

Lit. hores: Setmana III-IV

24 dilluns

Dia afegit per l'any bixest

Jm 3,13-18/Salm 18/Mc 9,14-29

25 dimarts

—Sant Sergi

Jm 4,1-10/Salm 54/Mc 9,30-37

26 dimecres

Dimecres de Cendra

Inici de la Santa Quaresma

Dia de dejuni i abstinència

—Sant Cesari

Jl 2,12-18/Salm 50/2Co 5,20-6,2Mt 6,1-6.16-18

27 dijous

—Sant Alexandre

—Santa Paula Montal

Dt 30,15-20/Salm 1/Lc 9,22-25

28 divendres

—Sant Gabriel de la Dolorosa

Dia d'abstinència

Is 58, 1-9a/Salm 50/Mt 9,14-15

29 dissabte

—Sant Romà

—Sant Rufí

Is 58,9b-14/Salm 85/Lc 5,27-32

1 diumenge I Quaresma /Cicle A

—Sant Rossend

—El Sant Àngel de la Guarda

Comença març, consagrat al Patriarca Sant Josep

Dia d'Hispanoamèrica

Gn 2,7-9;3,1-7/Salm 50/Rm 5,12-19/Mt 4,1-11

Festa de Sant Blai i presentació del llibre del bisbe Lasala a C. de Seana

Parròquia de Castellnou de Seana

El dia 3 de febrer, Castellnou de Seana va celebrar la festa de Sant Blai, patró de la parròquia. A les dotze del migdia hi va haver la missa en honor del sant, amb la benedicció dels fruits i repartiment d'orelletes. Va presidir l'eucaristia Mn. Abel Trulls, rector de Castellnou de Seana, i va concelebrar-hi Mn. Joan Viladot, el qual també havia estat rector de la parròquia.

A les sis de la tarda va tenir lloc la presentació del llibre *El bisbe de Solsona Rafel Lasala i Locela i l'historiador Domènec Costa i Bafarull*, al Sindicat de Pagesos. L'acte coincidia amb el 270è aniversari del naixement de l'esmentat historiador, que fou rector de la parròquia de Castellnou de Seana.

La presentació va anar a càrrec de l'autor del llibre, Ramon Planes, amb la presència del bisbe de Solsona, el rector de la parròquia i l'alcalde de la vila. També es va fer la presentació i lliurament d'un exemplar de la Col·lecció i Patrimoni Cultural dels Goigs de Sant Blai i de la nova edició dels goigs, a càrrec de l'Associació Cultural Castellnou de Seana.

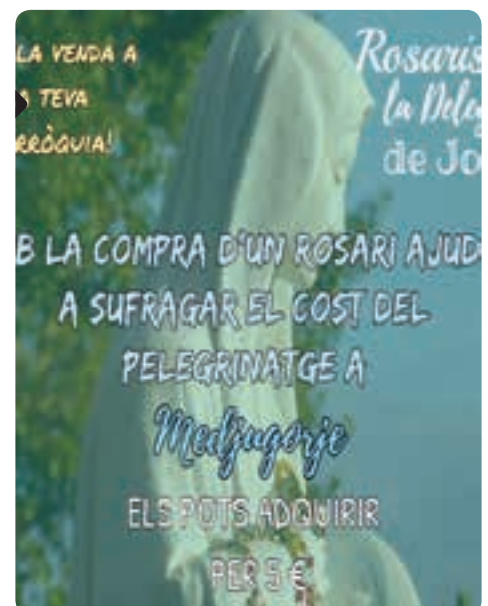

Pelegrinatge a Medjugorje per a joves

Recordem que aquest estiu, concretament del 30 de juliol al 7 d'agost, la delegació de Joventut del bisbat organitza un pelegrinatge a Medjugorje. Durant aquests dies a Medjugorje hi ha cada any el Festival de Joves!

El pelegrinatge està obert a joves d'entre 17 i 30 anys. El consiliari que acompanyarà el grup en aquesta sortida serà Mn. Lluís Ruiz. El viatge es farà en autocar i el preu és de 450 € tot inclòs, però hi haurà facilitats de pagament, com ara que la delegació de Joventut posa a la venda uns rosaris al preu de 5 € per tal de poder sufragar part del viatge. Els trobareu a les vostres parròquies.

Si algú vol fer un donatiu per ajudar a subvencionar el pelegrinatge a Medjugorje, el número de compte de la delegació és el següent: ES64 0081 0282 1000 0139 9143. Per a més informació i inscripcions: miquelv512@gmail.com

Nova edició del curs Nova Vida

Escola Evangelització Sant Andreu Solsona

Del 24 al 26 de gener va tenir lloc al Seminari de Solsona una nova edició del curs Nova Vida de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona. Publiquem el testimoniatge d'alguns dels participants (la resta, a la web del bisbat):

- «Marxo a casa plena de pau i de dons que m'ha regalat el Senyor. He viscut una experiència especial.»
- «El curs m'ha servit per a clarificar molts conceptes que abans no tenia clars... He viscut una nova experiència de Déu i amb Déu.»
- «He viscut una experiència única que m'ha permès un aprofundiment en el meu camí de fe. M'adono que jo sola

no me'n puc sortir i que necessito molt el Senyor.»

–«M'he adonat que un s'ha de deixar estimar cada dia més pel Senyor i que mantenir el cor obert a ell és el treball de tota una vida.»

–«M'emporto a casa la vivència d'uns dies fantàstics que m'han permès d'enriquir la meua fe i així poder fer un canvi molt important en la meua vida.»

–«He viscut uns dies plens de germanor entre tots els participants en el curs, he après més sobre Jesús i m'he emocionat en alguns moments.»

–«La porta del meu cor s'està obrint.»

Festa de Santa Àgata a Castelladral

El diumenge dia 9 de febrer la parròquia de Castelladral va celebrar la seva festa major d'hivern amb motiu de Santa Àgata.

Aquesta santa fou una verge i màrtir de Catània, patrona de les dones i en especial de les qui pateixen càncer de mama, per la forma com va ser martiritzada.

A les dotze del migdia hi hagué l'eucaristia, amb bona concurrència de persones de tota la unitat pastoral parroquial de Súrria. S'hi van beneir els panets i tot seguit va tenir lloc la processó amb la relíquia i l'estendard de la santa tot cantant els seus goigs.

Sant Miquel de Castelladral és una petita parròquia rural que pertany a la unitat pastoral parroquial de Súrria. Informa: UPParroquial de Súrria.

Congrés de Laics: quatre itineraris per al nostre temps

Diuenge passat va concloure el Congrés de Laics *Poble de Déu en Sortida* que, convocat per la Conferència Episcopal Espanyola, va congregar a Madrid al llarg del cap de setmana més de mil cinc-cents laics i tres-cents sacerdots i religiosos. Durant els tres dies de treball, entorn de quatre «itineraris» (primer anunci, acompanyament, processos formatius i presència en la vida pública), es van donar a conèixer multitud d'experiències evangelitzadores, permetent la interconnexió entre les diferents iniciatives que es donaven a conèixer.

La ponència final, síntesi dels treballs, anunciada sota el títol *Una Pentecosta renovada*, va ser exposada per Toni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona, i reitera l'aposta dels congregats

per la quàdruple via entorn de la qual van circular les seves reflexions: «Aquests quatre itineraris responen a una lògica interna que els relaciona entre ells. Representen el camí natural del nostre procés de fe i, al mateix temps, expressen la missió i la tasca que tenim encomanades com a cristians.»

«Som cridats a enfrontar-nos al nostre temps», amb tots els seus desafiaments, explica la ponència final, que cita entre aquests «el cos, l'afectivitat i la sexualitat, el paper de la dona en l'Església i en la societat; els nous paradigmes cognitius i la cerca de la veritat; els efectes antropològics del món digital; la decepció institucional i les noves formes de participació; la paràlisi en la presa de decisions per la superabundància de propostes; anar més enllà de la secularització».

La vida i la bellesa de l'Amazònia, en perill

(Prové de la pàgina 1.)

El papa Francesc qualifica «d'injustícia i crim» les iniciatives, «nacionals o internacionals, que fan mal a l'Amazònia i no respecten el dret dels pobles originaris al territori i a la seva demarcació».

A nivell individual, el Papa proposa a tothom un canvi en l'estil de vida i en els models de consum. Convida a aprendre dels pobles indígenes a contemplar perquè, en moltes

ocasions, està atrofiat «el sentit estètic i contemplatiu que Déu va posar en nosaltres». *Estimada Amazònia* recorda que cuidar els pobles amazònics no es pot separar de la cura del seu ecosistema. Adverteix que, si es continua per aquest camí, es destruirà «la vida i la bellesa» de l'Amazònia, «encara que molts vulguin continuar creient que no passa res». Francesc convida a escoltar la saviesa indígena que «inspira la cura i el respecte per la creació, prohibint-ne l'abús».

«El treball conjunt és molt important»

Roser García, de la diòcesi de Lleida

Roser García va participar en el Concili Provincial Tarraconense com a delegada de Catequesi del bisbat de Lleida. Avui és col·laboradora en temes de comunicació de la diòcesi.

Com va viure el Concili Provincial Tarraconense?

Amb molta il·lusió, molt agraïda de poder-hi participar. Era per a mi una experiència totalment nova. Aquesta vivència de fe, com a membre de l'Església diocesana i amb comunió amb les vuit diòcesis catalanes, va ser molt enriquidora, una vivència profunda de comunió eclesial. Recordo com un moment dels més importants l'entrada a la catedral de Tarragona el dia 21 de gener de 1995.

Què creu que va aportar a l'Església

catalana?

Una forta experiència de treball conjunt començat a cada diòcesi i seguit durant vuit caps de setmana a Sant Cugat. Foren dies intensos, amb moments forts de pregària, escolta, reflexió i debat. En van sortir les 170 propostes. Cada Església particular durant els anys següents tenim presents les propostes i es van concretant.

Què podem recuperar d'aquelles sessions per a l'Església actual?

Que el treball de conjunt, quan es busca fer un servei a tothom i es té clar l'objectiu, és molt important. Una Església que vol ser fidel a la seva missió ha d'atrevir-se a deixar-se qüestionar per la realitat i, obrint-se sempre a l'Esperit Sant, oferir la Bona Nova de l'Evangeli a tothom.

La Pel·lícula

Vida oculta

Dirigida per Terrence Malick

EUA, 2019. Drama.

Intèrprets: August Diehl i Matthias Schoenaerts.

No recomanada a menors de 7 anys.

Franz és un jove austríac, casat i amb tres filles. La família viu feliçment enmig dels Alps sense més preocupacions que tirar endavant la seva granja i gaudir d'una vida plena enmig la natura. Aquest món idíl·lic cau amb la Segona Guerra Mundial. La ideologia s'estén i convenç les masses, menys en Franz.

Guiat per la seva fe, es nega a abdicar davant el nazisme i a prestar jurament al Führer. En aquesta guerra, on haurà d'afrontar la repercussió de la seva decisió, els seus aliats seran l'amor per la seva dona, Fani, i les seves filles.

La pel·lícula fou premiada al festival de Canes.

Sembradors d'esperança

Xavier Novell, bisbe de Solsona

“La vida és bella, la vida és vida, defensa-la” (Santa Teresa de Calcuta). La vida és un do de Déu, tota vida és sagrada, més encara quan aquesta està marcada pel dolor i el sofriment. Es mereix un gran respecte, cura i atenció. En el si de la nostra societat s’ha obert el debat sobre l’etapa final de la vida, amb la recent aprovació per part del congrés dels diputats de la tramitació de la llei per regular l’eutanàsia.

És bo i necessari que els cristians catòlics tinguem criteris clars sobre la vida a partir dels ensenyaments de l’Església, sempre a favor “d’acollir, protegir i acompanyar en l’etapa final d’aquesta vida.” Amb data de l’1 de novembre de 2019, la subcomissió per a la família i defensa de la vida de la Conferència Episcopal Espanyola publicava el document “Sembradors d’esperança”. A partir de 60 preguntes i respostes es presenta amb claredat i senzillesa la posició cristiana en aquesta etapa delicada de les persones.

Podem fer memòria també del document “L’Eutanàsia, 100 qüestions i respostes sobre la defensa de la vida humana i l’actitud dels catòlics” editat el 1993 per part del comitè episcopal per a la defensa de la vida. Veurem en

els propers mesos com el debat sobre l’eutanàsia ens portarà a dubtar de la nostra posició cristiana, amb els arguments de: el sofriment insuportable, la compassió, la mort digna i el concepte d’autonomia absoluta (n.3).

Us convido a llegir el document “Sembradors d’esperança” per descobrir la riquesa en protegir la vida en els moments de més debilitat i ser testimonis del do que Déu ens ha donat. El document es divideix en 7 apartats, dividits amb 60 preguntes. Son els següents:

- I. El debat social sobre l’eutanàsia, el suïcidi assistit i la mort digna
- II. Ètica de la cura dels malalts: dignitat, salut, malaltia
- III. La medicina pal·liativa davant la malaltia terminal
- IV. La il·licitud de l’obstinació terapèutica
- V. L’eutanàsia i el suïcidi assistit són èticament inacceptables
- VI. Propostes per fomentar una cultura del respecte a la dignitat humana
- VII. L’experiència de fe i la proposta cristiana.

Que tant de bò la nostra proposta sigui una veu d’esperança també per a l’etapa final de la vida humana.

